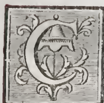

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

CORPORIS HUMANI partes solidæ & fluidæ mutuo gaudent motu ; si stet æquabilis, firmissima stat integra que viget & fovetur sanitas : cessante verò æquilibrio & aliquatenùs impeditâ earum actione reciprocâ, alteratur solidorum naturalis tonus, nativam exuunt indolem fluida.

TUBOS & canales, diversi quidem generis, constituunt solida. Quidam à sinistro cordis ventriculo ad extremas corporis partes procedunt ; ex illis alii progenerantur dextro cordis thalamo inserendi : priores arteriarum nomine donantur ; de eorum structurâ, distributionibus, actione & usu pro viribus disserere conabimur.

ARTERIARUM sanguis peculiari præter naturam tumori præbet originem, quem vocant Anevrisma : hujus species du-

plex ; vel à dilatatis arteriæ parietibus ſacculus fit, qui ſanguineo latice repletus pedetentim augeſcit, & legitimum Anevriſma dicitur : vel ex ſolutâ tubuli unione, à cruore effuſo tumor efformatur, huncque Anevriſma ſpurium appellant.

In quâcumque corporis parte Anevriſmata poſſunt contingere; legitima frequentiùs in partibus internis obſervantur, ſpuria verò in artubus.

Dari Anevriſmata ab interiorum tunicarum dilatatione, exterioribus à cauſâ quâlibet diviſis, quidam ſcripſerunt ; hæc arteriarum hernias nuncupavêre.

In Anevriſmate ſpurio ſanguis effuſus plus minùs-ve poſt ſectionem arteriæ in vicinia paulatim intenditur ; vel tumorem circumſcriptum tunicis arteriæ adhærentem, à coagulo in ſtratum ſuper ſtratum ordinato, efformat *. Singulis, tùm legitimo, tùm ſpuriis, ſua ſunt ſigna, ſua cuique prognoſis, diverſa omnibus competit medendi methodus.

Anevrisma legitimum, ab arteriæ compreſſione, contuſione, eroſione, nixu vehementiori, & aliis cauſis cùm internis tùm externis oriundum, exteriùs ſe prodit tumore ut plurimùm rotundo, molli, haud immutato cutis colore, lentiori progreſſu creſcente ; preſſione non nunquam penitùs evaneſcit, plùs minùs-ve diſtinctâ innoteſcit pulſatione ; cui, qualis ſit, non ſemper fidendum, neque hæc pro ſigno pathognomonico habenda.

Spurii Anevriſmatis in quo longè latè que diffuſus eſt ſanguis, tumor ſubdurus, digitis preſſus vix cedens, ſenſilis pulſationis expers, haud infrequenter colorem plumbeum induit.

Anevrismatis legitimi ſpeciem & indolem non rarò mentitur Anevriſma ſpurium, in quo ſanguinis coagulum circumſcriptè ad formam concamerationis accedit. Hoc à legitimo differt in eo quod ſolutæ unionis à cauſâ externâ ſit conſecutivum, quod preſſione quàm minimùm evaneſcat, quod que obſcurior ex illo fiat pulſationis arteriæ perceptio.

* De hâc anevriſmatis ſpurii ſecundariâ ſpecie videatur diſſertatio à Domino Petit Chir. Magiſtr. in Regiæ Scientiarum Academiæ commentariis ann. 1736. pag. 244.

Indolis anevrismatum habitâ ratione diversa sævire queunt accidentia. In veris, temporis progressu, tunicarum expansio major, & spontanea demùm ruptio : in spuriis diffusis, partis ingurgitatio & livor, dolor gravativus ; imminentem gangrænam, brevique nasciturum ex eâ sphacelum prægreditur non nunquam intumescentia partis œdematosa : in spuriis consecutivis, tumor durus, paulatim augescens, mole tantùm fit molestus, & obeundis functionibus partem prorsùs imparem reddit.

Cæterum à naturâ, sede, mole, accidentibus, distantiâ à corde, diversa anevrismatum deducenda prognosis.

Quæ in partibus internis fiunt anevrismata, palliativam tantùm tùm à generalioribus remediis, tùm à moderatâ victûs ratione petendam, & à quocumque immoderato nisu cavendo, admittunt curationem. Exterioribus verò anevrismatibus perfecta quandoquè competit curatio, imprimis à tumoris compressione, aut à ligaturâ arteriæ obtinenda.

Anevrismati legitimo, si ab arteriæ compressione aut coarctatione non oriatur, compressio congrua ; modò tunicarum non immineat disruptio ; tunc enim operatione solùm, si possit institui, sanabile.

Possibilitatem operationis celebrandæ arguit suprà arctata, ope torcularis Dni. Petit, arteria ; quod quidem compressionem vocant præparatoriam.

In anevrismate spurio cum effusione intra textûs adiposi cellulas, tumor, præcautis præcavendis, aperiatur ; solutio tubuli solerter detegatur, nervoque, si sit vicinus, ab arteriâ separato, hæc duplicem inter ligaturam constringatur.

Compressio exterior, anevrismatis spurii consecutivi indubitatum præsidium ; dum modò tumor mole non sit major : hunc ritè diùtius que compressum tutò curari posse, prospera docet praxis.

Operationi cùm est locus, celebratâ ut par est, rectèque deligato vulnere, victûs ratio tenuis imperanda ; venæ sectioni-

bus accidentia arceantur & debellentur: fotibus spirituosis gangræna præcavenda & removenda: linamenta carpta vulneri superimposita, donec spontè decidant, relinquantur.

SISTENDO inter operandum sanguini, styptica & caustica, compressio ve, non semper tanquam insidiosa spectentur; cùm ad illa, quibusdam in casibus, veluti ad sacram anchoram confugere necesse sit.

IN vulneris curatione à remediis suppurantibus supra ipsam arteriam diligenter abstinendum.

Has positiones, DEO JUVANTE, & præside M. JOANNE-FRANCISCO SIMON, Artium & Chirurgiæ Magistro, Demonstratore Regio, Cohortis Equitum Levis-Armaturæ è Regis custodiâ Chirurgo Primario, *tueri conabitur* JACOBUS MOTHEREAU *Parisinus, in almâ Universitate Parisiensi Artium Liberalium Magister.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Jovis 24 *Decembris à sesqui-secundâ post meridiem ad Septimam. Anno Domini* 1750.

PRO ACTU PUBLICO.

Typis DELAGUETTE Regiæ Chirurg. Academiæ Typographi 1750.